

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

14 юни 2012 година *

„Митнически кодекс на Общността — Член 236, параграф 2 — Възстановяване на недължими мита — Срок — Регламент (ЕО) № 2398/97 — Окончателно антидъмпигово мито върху вноса на памучно спално бельо с произход от Египет, Индия и Пакистан — Регламент (ЕО)

№ 1515/2001 — Възстановяване на антидъмпигови мита, платени по силата на регламент, впоследствие обявен за недействителен — Понятие за непреодолима сила — Дата на възникване на задължението за възстановяване на вносните мита“

По дело C-533/10

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Tribunal d'instance de Roubaix (Франция) с акт от 8 ноември 2010 г., постъпил в Съда на 17 ноември 2010 г., в рамките на производство по дело

Compagnie internationale pour la vente à distance (CIVAD) SA

срещу

Receveur des douanes de Roubaix,

Directeur régional des douanes et droits indirects de Lille,

Administration des douanes,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н К. Lenaerts, председател на състав, г-н J. Malenovský, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н G. Arestis (докладчик) и г-н D. Šváby, съдии,

генерален адвокат: г-н P. Cruz Villalón,

секретар: г-жа R. Šereš, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 6 октомври 2011 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Compagnie internationale pour la vente à distance (CIVAD) SA, от адв. F. Citron и адв. B. Servais,

* Език на производството: френски.

- за френското правителство, от г-н G. de Bergues, г-н B. Cabouat и г-н J.-S. Pilczer, както и от г-жа C. Candat, в качеството на представители,
- за чешкото правителство, от г-н M. Smolek и г-н J. Vlácil, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от г-жа L. Vouyon и г-н H. van Vliet, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 8 декември 2011 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 236, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 година (ОВ L 311, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 13, стр. 12, наричан по-нататък „Митническият кодекс“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между Compagnie internationale pour la vente à distance (CIVAD) SA (наричана по-нататък „CIVAD“) и Receveur des douanes de Roubaix [Службата за събиране на мита, гр. Рубе], Directeur régional de douanes et droits indirects de Lille [Регионалният директор по въпросите на митата и косвените данъци, гр. Лил] и Administration des douanes [Митническата администрация] по повод искането на посоченото дружество да му бъдат възстановени недължимо платените антидъмпингови мита за вноса на памучно спално бельо с произход от Пакистан.

Правна уредба

- 3 Член 236 от Митническият кодекс предвижда:

„1. Възстановяване на вносите или износните сборове се извършва, когато се установи, че в момента на плащането размерът на сборовете не е бил дължим или размерът е бил взет под отчет в противоречие с член 220, параграф 2.

Опрощаване на вносите и износните сборове се извършва, когато се установи, че в момента на вземането им под отчет техният размер не е бил дължим или размерът е бил взет под отчет в противоречие с член 220, параграф 2.

Възстановяване или опрощаване не може да се разреши, когато фактите, послужили за основание на плащането или вземането под отчет на размера на недължими сборове, произтичат от недобросъвестно поведение на заинтересуваното лице.

2. Възстановяването или опрощаването на вносни или износни сборове се разрешава след подаването на молба пред съответното митническо учреждение преди изтичането на срок от три години, считано от датата, на която длъжникът е бил уведомен за тези сборове.

Удължаване на този срок се допуска, когато заинтересуваното лице докаже, че е било възпрепятствано да подаде молбата си за целта в рамките на посочения срок поради непредвидими обстоятелства или непреодолима сила.

Когато митническите органи установят самостоятелно в този срок някое от обстоятелствата по параграф 1, първа и втора алинея, те пристъпват служебно към възстановяване или опрощаване“.

- 4 Съгласно член 243, параграф 1 от Митническият кодекс: „[в]сяко лице може да обжалва решения на митническите органи, свързани с прилагането на митническото законодателство, които го засягат пряко и лично“.
- 5 Регламент (ЕО) № 2398/97 на Съвета от 28 ноември 1997 година (ОВ L 332, стр. 1) налага окончателно антидъмпингово мито върху вноса на памучно спално бельо с произход от Египет, Индия и Пакистан.
- 6 Регламент (ЕО) № 1515/2001 на Съвета от 23 юли 2001 година относно мерките, които Общността може да вземе след доклад, приет от Органа за уреждане на спорове на СТО, относно антидъмпингови и антисубсидийни въпроси (ОВ L 201, стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 24, стр. 112), посочва в своя член 1, параграф 1 тези мерки, както следва:

„1. Когато ОУС [Органът за уреждане на спорове на Световната търговска организация (СТО)] приеме доклад относно мерки на Общността, взети съгласно Регламент (ЕО) № 384/96 [на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223)], Регламент (ЕО) № 2026/97 [на Съвета от 6 октомври 1997 година относно защитата срещу субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 288, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 15, стр. 180)] или настоящия регламент („оспорвани мерки“), Съветът може с обикновено мнозинство по предложение на Комисията и след консултации с Консултативния комитет, създаден съгласно член 15 от Регламент (ЕО) № 384/96 или член 25 от Регламент (ЕО) № 2026/97 („Консултативен комитет“), да вземе една или няколко от следните мерки, които сметне за подходящи:

- а) да отмени или измени оспорвана мярка; или
- б) да приеме други специални мерки, които смята за подходящи при тези обстоятелства“.

- 7 Член 3 от посочения регламент гласи:

„Мерките, приети съгласно настоящия регламент, имат действие от датата на влизането им в сила и не представляват основание за възстановяване на мита, събрани преди тази дата, освен ако не е предвидено друго“.

- 8 С оглед на препоръките, формуирани в докладите, които ОУС приема на 30 октомври 2000 г. и 1 март 2001 г. по повод на антидъмпинговите мита върху вноса с произход от Индия (наричани по-нататък „докладите на ОУС“), Съветът с член 2 от Регламент (ЕО) № 160/2002 от 28 януари 2002 година за изменение на Регламент № 2398/97 (ОВ L 26, стр. 1) прекратява антидъмпинговата процедура относно вноса на памучно спално бельо с произход от Пакистан.
- 9 В точка 1 от диспозитива на Решение от 27 септември 2007 г. по дело Ikea Wholesale (C-351/04, Сборник, стр. I-7723) Съдът приема, че член 1 от Регламент № 2398/97 е недействителен, доколкото с цел определяне на дъмпинговия марж за продукта, предмет на разследването, Съветът е приложил метода „зануляване“ на отрицателните дъмпингови маржове за всеки от съответните видове продукти. При тези условия в точка 2 от диспозитива на споменатото решение Съдът приема освен това, че вносител като този по делото, приключило с това решение, който е оспорил пред национална юрисдикция решенията, с които се изисква

събирането на антидъмпингови мита съгласно посочения регламент, обявен за недействителен по силата на същото съдебно решение, по принцип има право да се позове на тази недействителност в рамките на спора по главното производство, за да получи възстановяване на въпросните мита в съответствие с член 236, параграф 1 от Митническия кодекс.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

- 10 CIVAD е дружество със седалище във Франция и предмет на дейност дистанционни продажби на стоки, което в това си качество продава памучно спално бельо с произход от Пакистан.
- 11 С писма от 26 юли и 28 октомври 2002 г. CIVAD иска от митническата администрация да му бъдат възстановени антидъмпинговите мита, които е платило въз основа на декларациите за извършен внос, подадени в приложение на Регламент № 2398/97 за периодите съответно между 15 ноември 1997 г. и 25 януари 1999 г., между 1 февруари и 23 юли 1999 г. и между 29 юли 1999 г. и 25 януари 2002 г.
- 12 С писмо от 17 март 2008 г. митническата администрация уважава молбата на CIVAD, що се отнася до декларациите за извършен внос, подадени в периода между 29 юли 1999 г. и 25 януари 2002 г. За сметка на това, тя отхвърля тази молба, що се отнася до декларациите за извършен внос, подадени през другите два посочени периода, с мотива, че дружеството е подало молбата си след изтичането на тригодишния срок, предвиден в член 236, параграф 2, първа алинея от Митническия кодекс.
- 13 С писмо от 24 април 2008 г. CIVAD моли митническата администрация да преразгледа решението си, като изтъква, че не е можело да подаде молби за възстановяване на антидъмпинговите мита преди публикуването в *Официален вестник на Европейския съюз* на Регламент № 160/2002 относно приключването на антидъмпинговата процедура по отношение на вноса с произход от Пакистан. С писмо от 14 август 2008 г. митническата администрация отхвърля тази молба.
- 14 На 2 юли 2009 г. на основание член 243 от Митническия кодекс CIVAD завежда дело в Tribunal d'instance de Roubaix срещу Службата за събиране на мита, гр. Рубе, Регионалният директор по въпросите на митата и косвените данъци, гр. Лил и Митническата администрация.
- 15 При тези условия, като преценява, че разрешаването на спора, с който е сезиран, зависи от тълкуването на член 236, параграф 2 от Митническия кодекс, Tribunal d'instance de Roubaix решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Незаконосъобразността на общностен регламент, срещу който нито de facto, нито de jure може да бъде подадена индивидуална жалба за отмяна от стопански субект, представлява ли за последния непреодолима сила, която му разрешава да превиши предвидения в член 236, параграф 2 от [Митническия кодекс] срок?

2) В случай на отрицателен отговор на първия въпрос, разпоредбите на член 236, последна алинея от [Митническия кодекс] задължават ли митническите органи служебно да пристъпят към възстановяването на антидъмпингово мито, когато неговата незаконосъобразност е установена вследствие на оспорване от държава — членка на СТО:

а) считано от първото уведомяване на съответната държава, която оспорва законосъобразността на антидъмпинговия регламент;

б) считано от доклада на специалната група, с който се установява незаконосъобразността на антидъмпинговия регламент;

в) считано от доклада на апелативния орган на СТО, вследствие на който Европейската комисия признава незаконосъобразността на антидъмпинговия регламент?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

- 16 С първия си преюдициален въпрос запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 236, параграф 2 от Митническият кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че незаконосъобразността на даден регламент представлява непреодолима сила, основание за удължаване на тригодишния срок, през който вносителят може да поиска възстановяване на вносните мита, платени на основание на този регламент.
- 17 Като начало следва да се напомни, че по силата на член 236, параграф 2, първа алинея от Митническият кодекс, за да се получи възстановяване на вносни мита, стопанският субект трябва да подаде молба пред съответното митническо учреждение преди изтичането на срок от три години, считано от датата, на която длъжникът е бил уведомен за тези мита.
- 18 В конкретния случай, що се отнася до митата, платени между 1 февруари и 23 юли 1999 г., както и между 15 декември 1997 г. и 25 януари 1999 г., е безспорно, че съответните молби за възстановяване са подадени от CIVAD след изтичането на срока от три години.
- 19 Следва да се напомни, че в точка 1 от диспозитива на Решение по дело Ikea Wholesale, посочено по-горе, Съдът приема, че член 1 от Регламент № 2398/97 е недействителен, доколкото с цел определяне на дъмпинговия марж за продукта, предмет на разследването, Съветът е приложил метода „зануляване“ на отрицателните дъмпингови маржове за всеки от съответните видове продукти.
- 20 В точка 67 от Решение по дело Ikea Wholesale, посочено по-горе, Съдът освен това разглежда последиците, които трябва да се изведат от установяването на недействителността, и стига до извода, че в подобен случай антидъмпинговите мита, платени на основание Регламент № 2398/97, не са дължими по смисъла на член 236, параграф 1 от Митническият кодекс и по принцип трябва да бъдат възстановени от националните митнически органи в съответствие с тази разпоредба, ако са изпълнени условията за това възстановяване, включително и тези по параграф 2 от посочения член (вж. също Решение от 18 март 2010 г. по дело Trubowest Handel и Makarov/Съвет и Комисия, C-419/08 P, Сборник, стр. I-2259, точка 25).
- 21 От гореизложеното следва, че след като Съдът обяви даден антидъмпингов регламент за недействителен, стопанският субект по принцип вече не може да иска възстановяване на антидъмпинговите мита, които е платил на основание на този регламент и за които е изтекъл предвиденият в член 236, параграф 2 от Митническият кодекс тригодишен срок. Всъщност член 236, параграф 2 от Митническият кодекс допуска възстановяване на недължимите мита само в рамките на три години.
- 22 Съдът е счел за съвместими с правото на Съюза националните процесуални правила, определящи разумен преклузивен срок, в който стопанският субект трябва да поиска възстановяване на данък, събран в нарушение на правото на Съюза. Всъщност подобен преклузивен срок не може да направи практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правовия ред на Съюза. В това отношение Съдът вече е приел, че преклузивен срок от три години изглежда разумен (вж. Решение от 17 ноември 1998 г. по дело Aprile, C-228/96, Recueil, стр. I-7141, точка 19, Решение от 24 март 2009 г. по дело Danske Slagterier, C-445/06, Сборник, стр. I-2119, точка 32 и Решение от 15 април 2010 г. по дело Barth, C-542/08, Сборник, стр. I-3189, точка 28).

- 23 Тази съдебна практика се прилага и когато по изключение законодателят на Съюза реши, както в делото по главното производство, да хармонизира процесуалните правила, уреждащи молбите за възстановяване на неправомерно събрани данъци. Всъщност, независимо дали е наложен от националното право или от правото на Съюза, разумният преклузивен срок е в интерес на правната сигурност, която ползва както частноправния субект, така и съответната администрация, без при това да е пречка частноправният субект да упражни правата, предоставени му от правовия ред на Съюза (вж. в този смисъл Решение по дело *Aprile*, точка 19, Решение по дело *Danske Slagterier*, точка 32 и Решение по дело *Barth*, точка 28, посочени по-горе).
- 24 Колкото до въпроса дали незаконосъобразността на Регламент № 2398/97 може да се разглежда като непреодолима сила, трябва да се припомни, че съгласно член 236 от Митническият кодекс възстановяване на платените вносни или износни мита е допустимо само при определени условия и в конкретно предвидени случаи. Следователно подобно възстановяване представлява изключение от нормалния режим на внос и износ и поради това разпоредбите, които го предвиждат, подлежат на стеснително тълкуване (Решение от 13 март 2003 г. по дело *Нидерландия/Комисия, C-156/00, Recueil*, стр. I-2527, точка 91 и Решение от 17 февруари 2011 г. по дело *Verel и др., C-78/10, Сборник*, стр. I-717, точка 62).
- 25 При това положение понятието за непреодолима сила по смисъла на член 236, параграф 2, втора алинея от Митническият кодекс трябва да бъде тълкувано стеснително.
- 26 В това отношение следва да се припомни постоянната практика на Съда, съгласно която, доколкото понятието за непреодолима сила няма еднакво съдържание в различните области на приложение на правото на Съюза, неговото значение трябва да бъде определено в зависимост от правния контекст, в който следва да породи правни последици (Решение от 18 декември 2007 г. по дело *Société Pipeline Méditerranée и Rhône, C-314/06, Сборник*, стр. I-12273, точка 25 и цитираната съдебна практика).
- 27 В контекста на митническата правна уредба понятието за непреодолима сила трябва по принцип да се разбира в смисъл на извънредни и непредвидими обстоятелства, които са извън контрола на позоваващото се на нея лице и чиито последици не са могли да бъдат избегнати въпреки положената дължима грижа (Решение от 8 юли 2010 г. по дело *Комисия/Италия, C-334/08, Сборник*, стр. I-6865, точка 46 и цитираната съдебна практика).
- 28 От това следва че, както Съдът вече е уточнил, понятието за непреодолима сила включва обективен елемент, свързан с извънредни и извън контрола на оператора обстоятелства, и субективен елемент, произтичащ от задължението на заинтересувания да се предпази от последиците на извънредното събитие, като вземе подходящи мерки, без да прави прекалени жертви (Решение по дело *Société Pipeline Méditerranée и Rhône*, посочено по-горе, точка 24 и цитираната съдебна практика).
- 29 В случай като този по главното производство нито един от тези два елемента не е налице.
- 30 От една страна, що се отнася до обективния елемент, незаконосъобразността на антидъмпинговия регламент, какъвто е Регламент № 2398/97, не може да се счита за извънредно обстоятелство. В това отношение е достатъчно да се напомни, че Съюзът е правов съюз, в който актовете на неговите институции, органи и организации подлежат на контрол за съвместимост, по-конкретно с Договора за ЕС и Договора за функционирането на ЕС. Както отбелязва генералният адвокат в точка 56 от заключението си, за правото на Съюза е естествено някои правила, които го изграждат, да могат да бъдат обявени за недействителни.
- 31 Що се отнася до субективния елемент, жалбоподателят в главното производство е можел да подаде молба за възстановяване още при първото плащане на антидъмпингови мита на основание Регламент № 2398/97, с оглед по-конкретно да оспори действителността на този регламент.

- 32 В тази връзка трябва да се напомни, че посочените договори са установили завършена система от способности за защита и процедури, чиято цел е да поверят на Съда контрола за законосъобразността на актовете на институциите, органите и организациите на Съюза (вж. Решение от 29 юни 2010 г. по дело E и F, C-550/09, Сборник, стр. I-6213, точка 44 и цитираната съдебна практика).
- 33 В този контекст, когато стопански субект, считащ, че е претърпял вреди от прилагането на антидъмпингов регламент, който намира за незаконосъобразен, подаде молба на основание член 236, параграф 2 от Митническият кодекс за възстановяване на платените от него мита и тя бъде отхвърлена, той би могъл да сезира компетентната национална юрисдикция, като се позове пред нея на незаконосъобразността на въпросния регламент. Тогава тази юрисдикция може и дори трябва да сезира Съда с въпрос относно валидността на съответния регламент при условията на член 267 ДФЕС (Решение по дело *Trubowest Handel и Makarov*/Съвет и Комисия, посочено по-горе, точка 24).
- 34 Доколкото CIVAD е разполагало с възможност да оспори действителността на Регламент № 2398/97 преди изтичането на определения в член 236, параграф 2, първа алинея от Митническият кодекс тригодишен срок, като подаде молба за възстановяване по първата алинея на посочения параграф, недействителността на този регламент, обявена впоследствие от Съда в Решение по дело *Ikea Wholesale*, посочено по-горе, не би могла да се счита за непреодолима сила, попречила на жалбоподателя в главното производство да подаде молба за възстановяване в посочения срок.
- 35 При тези обстоятелства на първия въпрос следва да се отговори, че член 236, параграф 2, втора алинея от Митническият кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че незаконосъобразността на даден регламент не представлява непреодолима сила по смисъла на тази разпоредба и поради това не е основание за удължаване на тригодишния срок, в който вносителят може да поиска възстановяване на вносните мита, платени на основание на този регламент.

По втория въпрос

- 36 С втория си въпрос запитващата юрисдикция иска да се установи дали член 236, параграф 2, трета алинея от Митническият кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че задължава националните органи служебно да пристъпят към възстановяване на антидъмпинговите мита, събрани в приложение на регламент, който впоследствие е обявен от ОУС за несъвместим със Споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение по митата и търговията (1994) (ОВ L 336, стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112, наричано по-нататък „антидъмпинговото споразумение“), намиращо се в приложение 1А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), подписано в Маракеш на 15 април 1994 г. и одобрено с Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) (ОВ L 336, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3).
- 37 Най-напред трябва да се напомни, че съгласно член 236, параграф 2, трета алинея от Митническият кодекс митническите органи пристъпват служебно към възстановяването или опрощаването на вносни или износни мита, когато в срок от три години, считано от датата, на която длъжникът е бил уведомен за тези мита, сами установят, че техният размер не е бил дължим по смисъла на параграф 1 от същия член.
- 38 Констатацията на ОУС, че даден антидъмпингов регламент не е съобразен с антидъмпинговото споразумение, не представлява обстоятелство, даващо основание за възстановяване на вносните мита в съответствие с член 236, параграфи 1 и 2 от Митническият кодекс.

- 39 Всъщност актовете на институциите, органите и организациите на Съюза се ползват от презумпция за действителност, което означава, че произвеждат правно действие, докато не бъдат оттеглени, отменени в производство по жалба за отмяна или обявени за недействителни вследствие на преюдициално запитване или възражение за незаконосъобразност (Решение от 5 октомври 2004 г. по дело Комисия/Гърция, C-475/01, Recueil, стр. I-8923, точка 18 и Решение от 12 февруари 2008 г. по дело CELF и Ministre de la Culture et de la Communication, C-199/06, Сборник, стр. I-469, точка 60).
- 40 При положение обаче че единствено Съдът е компетентен да установи невалидността на акт на Съюза, какъвто е антидъмпинговият регламент, доколкото тази компетентност е предоставена, за да се обезпечи правната сигурност, като се осигури еднакво прилагане на правото на Съюза (вж. Решение от 22 юни 2010 г. по дело Melki и Abdeli, C-188/10 и C-189/10, Сборник, стр. I-5667, точка 54 и цитираната съдебна практика), обстоятелството, че ОУС е установил несъвместимостта на даден антидъмпингов регламент с антидъмпинговото споразумение, не може да засегне презумпцията за действителност на този регламент.
- 41 Така, доколкото не е обявен за недействителен и не е изменен или отменен от компетентните институции на Съюза, Регламент № 2398/97 продължава да бъде, дори след посочената констатация на ОУС, задължителен в своята цялост и пряко приложим във всяка държава членка.
- 42 В това отношение следва да се напомни, че в съответствие с членове 1 и 3 от Регламент № 1515/2001, когато ОУС приеме доклад относно взета от Съюза антидъмпингова или антисубсидийна мярка, Съветът може, според случая, да отмени или измени подобна мярка или да приеме друга специална мярка, която счита за подходяща, и че ако не е предвидено друго, евентуалните мерки, приети по този начин от Съвета, имат действие от датата на влизането им в сила и не са основание за възстановяване на мита, събрани преди тази дата.
- 43 От това следва, че доколкото към 27 септември 2007 г. — дата, на която е произнесено Решение по дело Ikea Wholesale, посочено по-горе — Регламент № 2398/97 все още не е бил обявен за недействителен от Съда, нито пък отменен или изменен с Регламент № 160/2002, при това независимо от констатациите на ОУС по отношение на съвместимостта на Регламент № 2398/97 с антидъмпинговото споразумение, този регламент се е ползвал от презумпцията за действителност, поради което преди тази дата не е било възможно националните митнически органи да приемат, че наложените по силата на неговите разпоредби мита не са били дължими по смисъла на член 236, параграф 1 от Митническия кодекс. При тези обстоятелства преди тази дата не е било възможно също така те да пристъпят въз основа на член 236, параграф 2, трета алинея от Митническия кодекс към служебно възстановяване на антидъмпинговите мита, платени на основание на Регламент № 2398/97.
- 44 При тези обстоятелства на втория въпрос следва да се отговори, че член 236, параграф 2, трета алинея от Митническия кодекс трябва да се тълкува в смисъл, че не позволява на националните митнически органи служебно да пристъпват към възстановяване на антидъмпинговите мита, събрани в приложение на регламент на Съюза, като се позовават на констатацията на ОУС за несъвместимост на този регламент с антидъмпинговото споразумение.

По съдебните разноски

- 45 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

- 1) Член 236, параграф 2, втора алинея от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2000 година, трябва да се тълкува в смисъл, че незаконосъобразността на даден регламент не представлява непреодолима сила по смисъла на тази разпоредба и поради това не е основание за удължаване на тригодишния срок, в който вносителят може да поиска възстановяване на вносните мита, платени на основание на този регламент.
- 2) Член 236, параграф 2, трета алинея от Регламент (ЕИО) № 2913/92, изменен с Регламент (ЕО) № 2700/2000, трябва да се тълкува в смисъл, че не позволява на националните митнически органи служебно да пристъпват към възстановяване на антидъмпинговите мита, събрани в приложение на регламент на Съюза, като се позовават на направената от Органа за уреждане на спорове констатация за несъвместимост на този регламент със Споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение по митата и търговията (1994), намиращо се в приложение 1А към Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), подписано в Маракеш на 15 април 1994 г. и одобрено с Решение 94/800/ЕО на Съвета от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.).

Подписи